

[Hans Pinstrup.]

med andre at paatage sig deres Børns Undervisning, det være sig af religiøse eller andre Grunde. Forældre skal ikke tvinges til at lade deres Børn undervise, hvor de ikke vil have dem undervist, og af dem, de ikke vil have dem undervist af. Et gammelt Krav, rejst af vestjyske Bønder i Viborg Stænderforsamling 1834, mente man dermed yderligere fæstnet, en Ret, der efter Lovens Aand skulde sikres alle danske Forældre, fattige som rige.

I Skolesagen fra Vedsted møder man en Sogneraadformand, der over for en Friskolekreds brutalt som Betingelse for den Støtte, Friskolen vanskeligt kan undvære, og som den har et naturligt Krav paa, søger at trænge sig ind paa et Forældreomraade, hvor han absolut ingen Ret har. Det drejer sig om en gammel Friskolekreds, der som tilsynsførende, godkendt af Ministeriet, har en højt anset Sognepræst, Pastor Knud Buus, Aaby. Trods dette har Sogneraadformanden følt sig kaldet til personlig at forvisse sig om, at alt nu var, som det skulde være i den Friskole, han som Centralskolemand er Modstander af, om disse Forældre ogsaa havde den fornødne Interesse for deres egne Børn, om den tilsynsførende tog sig Opgaven alvorligt nok, og som Middel hertil skulde økonomisk Tryk bruges. Saa mærkt tegner Billedet sig for den danske Friskole og for Skolefriheden i Dag. Lad være, at denne Optræden og det Krav, her er stillet, stempler sig selv, og det gør det, da det drejer sig om et aandeligt Omraade. Men det viser samtidig en Mangel i Lovgivningen, om der med Sandhed skal kunne tales om Skolefrihed. Velhavende Forældre har i Kraft af Lovgivningen Retten, de vil med Foragt kunne afvise de stillede Betingelser, men for fattige eller mindre velhavende Skolekredse stiller Forholdet sig anderledes. Af alle Overgreb forekommer Overgreb paa det aandelige Omraade og i Forholdet Forældre og Børn mig brutalest. Og jeg spørger Ministeren, om Tiden, med dette Eksempel som Baggrund, ikke er inde til, at der i indeværende Samling gennemføres Bestemmelser, som virkelig sikrer Skolefrihed for alle danske Forældre, fattige som rige. Sker det ikke, vil noget værdifuldt paa Undervisningens og Skolens Omraade

blive knust. Da Skoleloven var til Behandling, udtalte Ministeren til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at Friskolen var bedst tjent med at faa sine Forhold ordnet senere. Hertil maa Tiden nu være inde. Vi er mange i denne Sal, der vil støtte en Lovgivning, som sikrer Skolefrihed og hindrer Overgreb.

Søren P. Larsen: Idet jeg kan tilslutte mig de almindelige politiske Betragtninger, der har været fremsat af vort Partis Ordfører (Brorsen), har jeg nogle Enkeltheder, som jeg ønsker at fremdrage over for Regeringen.

Den højtærede Handelsminister oprettede for nogle Aar siden et Pressesekretariat. Det var den omfattende Administration, som Valutakontoret førte med sig, der vistnok gav Anledning til denne Nyskabelse. Der har været en Del Uro om dette Pressesekretariat, idet mange fandt det anstødeligt, at man for Borgernes Penge oprettede et Kontor, der mere og mere ser sin Hovedopgave i en Forherligelse af et System, som mange er Modstandere af. Forleden gjorde det ærede Medlem Hr. Henning Hasle opmærksom paa, at Pressesekretariatets Fremstilling af Valutasituationen langt fra var udtømmende. Den kendte Nationaløkonom A. C. Kaarsen og en Række Dagblade, „Fyns Tidende“, „Sorø Amtstidende“, „Vestkysten“, har paavist flere vitterlige Fejl i denne Fremstilling. Det er beklageligt, at der ad officiel Vej udsendes saadanne Meddelelser. I dette Tilfælde lod det sig kontrolere, af hvilken Værdi disse Oplysninger var, og det er givet, at den Mistro, som store Dele af Pressen har haft til dette Sekretariats Redegørelser, vil blive øget i den kommende Tid. Dertil kommer yderligere, at man foruden Meddelelser til Orientering, som det hedder, nu synes at være ved at udvide Omraadet, idet der ligefrem udsendes Artikler, som i Indhold og Tendens fjerner sig mere og mere fra det i sin Tid foregivne Oplysningsarbejde.

Det var et dristigt Fremstød af Handelsministeren at oprette et saadant Pressesekretariat, hvor man for andres Penge udsender Propagandastof, og det synes, som om Handelsministeren har udvidet Omraadet, saa der nu, som sagt, ligefrem udsendes Artikler, som, efter hvad man for-